

ՏԵՐ ԵՒ ՏՆՕՐԵՆ
ԵՌԱՋԱՆԵՍ ԵՄԶԵՆԱԶՈՐ

ՆՄԱԳԱԳՐԱՏՈՒՆ

Կ. ՊՈԼԻՍ, ԲԵՐԱ, ՄԵՆ ՓՈՂՈՑ, ՍԻՓԻ, ՏՄԼԻՔ
Խմբագրութեան ուղղութեամբ նամակ կամ այլ
գրութիւն ետ չի գործուիր

Bureaux du Journal "HAÏRÉNIK",
Péra, Cité d'Alep, CONSTANTINOPLE

10 ՓԱՐՍՅ

ՈՐԱԳԻՐ
ԱԶԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

10 ՓԱՐՍՅ

ԽՍՐԱԳՐԱՊԵՏ
ՄԵԼՈՐԱՐ ՄԵԼՈՐԱՐԵՆ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ					
Պայտ	Համար	Տարեկան	300 թիւ	75 դշ	Մեծիւ
Վեցամսեայ	150	40	»	»	»
Պատաներու	Տարեկան	300	»	400	»
Վեցամսեայ	150	»	»	50	»
Լուսմանայ	75	»	»	25	»
Օտար երկրաց	Տարեկան	300	»	25	Փրանգ
Թղթատարի ծախքը խմբագրութեան վրայ					
(Գրասի փոխարին փոխմայի փուլ կ'ընդունուի					
100 դրշի տեղ 115 դրշ.)					

درعيله بك اوغله حلب چاروشنده
خير نيك غزنه سی اداره خانه سته

ԻՄԽՐԱՏԵԱՆ ՎԱՐՄԱՐԱՆԻ
ԽՆԴԻՐԸ

Յոնուար 4ին հրատարակուած Մալի առաջին թիւին մէջ թերթին խմբագրատեղիէն Գրիգոր Զօհրապ հրատարակած է ընդարձակ յօդուած մը Մուրատեան վարժարանի կտակի խնդրին նկատմամբ։ Այդ խնդրին վրայ ընդարձակ յօդուած մը արդէն տեսնուեցաւ Մալի մէջ երբ նա կը հրատարակուէր Արփիարեան խմբագրութեան խմբագրութեան մէջ։

Գրիգոր Զօհրապ այդ յօդուածը գրած է օրէնսդէսի հիմունքներով, և ժողովրդապէս արդիւններ հրատարակող լրագրող Մալի յօդուած խմբագրութեան մէջ կը թողու ամէն սրտեւրով վրայ, և գործնական միջոց յայտարարուած յօդուածը, Մուրատեան կտակին տէրն ըլլալու համար։

Սակայն դժբաղդութիւնն հոն է որ Զօհրապի յայտարարութիւնը յայտարարուած օրէնսդէսի հիմունքներով չի կարենայ ըլլալ։

Զօհրապ միջադպարին օրէնքներու ուսումնասիրութեամբ կը յանդիսանայ եղբայրացութեան թէ օտանեան և իտալական դատարանաց դիմաւոր կարելի է ձեռք բերել Մուրատեան կտակի գործարարութիւնը։ Այս նպատակին համար կ'առաջարկէ որ ազգային իշխանութիւնը Մուրատեան մը կողմէ դատարանական եղանակը վերջնապէս ճշդելով գործի սկսելու համար։ «Մեծ ծախքեր» բոլոր պէտք չիկայ զմեզ ահաբեկելու լուսնի, կ'ըսէ Զօհրապ, բարի «կամեցողութեան դատարանի մը կա» «բոս չենք, և համարուած ենք որ, «ամեն կրօնական խորութիւնները «թողալով, Հայերը միասնաբար կրնան «համակրութեան ծախքերով պիտի «ողջունեն դատարանութեան սկսելու «լուսնի լուրը»։

Տարակից չունինք որ Զօհրապի յայտարարութեան մասին —պիտի պատկերին, եթէ դատարանութիւնն սկսի։ Հայերը պիտի ցնծան ծախքարարութիւններով, սակայն ծախքարարութիւններով ցնծալու համար, նախ պէտք է դրամ ցնծալ։ Թէն Զօհրապ կ'ըսէ թէ «մեծ ծախքերու պէտք չիկայ զմեզ ահաբեկելու լուսնի, բայց և այնպէս ծախքարարութեան իտալացի մէջ դատարանը, կարեւորներ «էէէ» ընելու համար խել մը ծախքերու կարօտ ենք։ Հաւանքներն պէտք կ'այ պիտի հազար ոսկիի։ ո՞վ յանձն պիտի առնու այս ծախքն ընելու։ Գրագրութեան արդիւնքն մը, անօգուտ չենք համարել միւս կողմէն որ բարոյական ճշմարտութիւնն մը ի գործ դրուի Միւրատեանի վրայ։

Երեւն կը մնայ դարձն յանձնել գործնական մարդոց, այսինքն վաճառականներու և հարուստներու։ Չենք կարծիք որ այս անձինք յօդարին ստակ տալ այսպիսի գործի մը համար։ Նախ անոր համար որ եթէ ազգը դատը չափի, ստակ տուողները չպիտի կրնան ետ առնուլ իրենց տուած ստակը։ Վաճառող դատարանները պիտի ըլլայ ստակը Միւրատեանները ճշդելու գործարարը Մուրատի կտակը։ Իսկ թէ Միւրատեանը պիտի դատարանարարութիւնն նաեւ վճարելու դատարան ծախքերը, այդ ուրիշ խնդիր է։

Իսկ եթէ դատը երկարաճի՞ր, ո՞րչափ նոր ծախքեր, կամ թէ դատը չափուի՞ր այն ատեն ոչ մի յոյս կ'այ բան մը ձեռք բերելու։ Արդ լուսնի է որ մեր դրամ տուողներն այս պիտի հաշիւ բանելու համար դրամ ամեն Միւրատեան որ իրենց անուան վաճառք մը չարանեն, զուտ գաղափարի մը համար, միայն արդարութիւնը ձեռք բերելու համար, հաւանականութեան մը համար, ըստակ մը չեն տար։

Իսկ եթէ հակառակ ամեն ենթադրութեանց յօդարին մի քանի դրամատէրներ դրամ տալ այսպիսի նպատակի մը համար, այն ատեն ալ ոտքով զլսով գործին մէջ պիտի խնային, թող չպիտի տան ձեռքն հաս մարդիկներու որ ստանձնեն գործին օրինական պէտքերն հողալ։ ամեն բան իրենց խելովը պիտի ուղին տնօրինել և ամեն բան պիտի խանգարեն։ Ինչ ձախողութիւններ որ կ'ընեն իրենց անձնական գործերուն մէջ երբ մեծ դատ ունենան, առկին պիտի ընեն համարային գործերու համար։ Այս պատճառաւ է որ մենք քիչ շատ յուսահատ ենք։

Սակայն ո՞ր է միւս չկայ որ Մալի յայտարարութեան եղանակովը գործի ձեռնարկուի։ Կրնայ ըլլալ որ մեր տեսութեան մէջ սկսելու, անհարկականութեան յաւակնութիւնը խելով չունինք, և երբ յուսահատութեան կարծիքներն ունենանք առաջինը մենք ենք ի սրտէ ցանկացող որ սկսելու ըլլանք։

Արդ կրնանք Մալի առաջարկը կ'ընենք թէ՛ պէտք է որ Պատարարքարանը յանձնաժողով մը կազմէ օրէնսդէսներէ։ Խնդիրը ուսումնասիրուի, հաւանական ծախքի համար հաշիւ մը պատրաստուի։ Ցածկատարներ և Ռուսիոյ հայ դրամատէրներուն առաջարկուի հողալ այդ ծախքը, և եթէ հաւանութիւնն ատեն այն ատեն գործի ձեռնարկուի։

Ուրեմն այս խնդիրը Մալի հետ համարաշխարհ մենք ալ յանձնելով ազգին հողաձուլութեան և ազգաներով արդիւնքն մը, անօգուտ չենք համարել միւս կողմէն որ բարոյական ճշմարտութիւնն մը ի գործ դրուի Միւրատեանի վրայ։

Մուրատեանի վարժարանի կրթական ուղղութեան մասին Մալի և Հալիպէի մի քանի յօդուածներ հրատարակելէն, սակայն չենք կարծիք որ ո՞ր է արդիւնք առաջ ե-

կած ըլլայ։ չենք կարծիք նաեւ որ յայտնուած կարծիքները ուշադրութեան առնուած ըլլան Ս. Ղազարու կողմէն մէջ։ Սակայն մենք յուսահատու չենք։ Այսպէս թէ այնպէս ամեն արդար գաղափար կը յաղթանակէ։ Մուրատեանի վարժարաններու կրթական ծրարագրի փոփոխութիւնն այնքան անհրաժեշտ է, կտակներուն ճշգրիտ գործարարութիւնն այնքան անհրաժեշտ է որ վերնետիկ Միւրատեանը պիտի հարկադրուի թէ՛ ծրագրի փոփոխութիւնն ընել և թէ կտակը ճշգրիտ գործարարութեան շատ պիտի յոյսենք։ Ինչո՞ւ չեն ըմբռնել թէ որքան որ ազգին օգտակար է այսպիսի փոփոխութիւնները ներմուծել վարժարանաց արդի վիճակին մէջ, այնքան ալ օգտակար է Միւրատեանի վարժարանի համար այս բարեփոխութիւնը։ Ինչպէս անհասկնալ, նոյնպէս հաւաքական մարմինները, ընկերութիւն ըլլան, վաճառք ըլլան, ազգութիւն ըլլան, գործարար են ու երկարակեաց եթէ իրենց պատիւը կը պահպանեն։ Մուրատեանի վարժարանները խնդիրը պատուով ամենամեծ խնդիրն են վերնետիկ Միւրատեանի համար։ Իրենց ազգայնական գաղափարներուն և իրենց բարեպաշտական սկզբնական վարժարաններուն համար, ազգին կրթութեան համար։

Արդ եթէ կտակաւորները ճշգրիտ չգործարարեն իրենց խնդիրն յանձնուած կտակը, ո՞չ ապաքին իրենց այս գործովը ցոյց պիտի տան թէ կտակարարը չարաչար սխալած են իրենց գնահատումին մէջ։ Վերնետիկ Միւրատեանը կ'ուզէ որ ազգը այն համարումն ունենայ թէ Մուրատ և Ռափայէլ սխալել են բարձր գաղափար մը ունենալով Միւրատեանի սրտին ու մտքին վրայ։ Չենք կարծիք որ Միւրատեանը այսպիսի փափագ մը ունենալով ըլլան։ Բայց ի՞նչ են այս բոլորի ձայներն, որք թէ և միջուկ հիման անոր մնային, բայց և այնպէս տան և հինգ քան տարիներէ վեր գեղեցիկներն բոլորած անոր հաւաքանքի մը պէս կը յուզեն ազգը։

Պէտք է խոստովանինք թէ Մուրատեան Ռափայէլեան վարժարաններու կրթական ուղղութեան մասին կարծիք յայտնելու դատ ուրիշ իրաւունք չունինք։ Բարեբաւերները չեն սահմանած թէ իրենց ազգայնականներուն ի՞նչ եղանակաւ կրթութիւն և դատարանութիւն պիտի տրուի։ Գիտէին թէ ամեն ժամանակ տարբեր պահանջներ կ'ունենայ, հետեւաբար բոլորովին վրատադաճ են Միւրատեանի խելով։ Այսպիսի վրայ չկայ դատարան մը որ կարենայ հարկադրել Միւրատեանները այսպէս կամ այնպէս աւանդել ուսումը Ռափայէլեան Մուրատեան սաներու։ միայն թէ Միւրատեանը ալ բարի կամեցո-

ղութիւն ունենալու են և ազգին մէջ կրթական եղանակներու մասին յայտնուած զանազան կարծիքները պէտք է նկատուածեան առնուի և ընդլ ուսումնասիրութեան առարկայ ընեն։

Բայց կտակի գործարարութիւնը պահանջել ամենու իրաւունքն է։ Միւրատեանը ամենապարզ բան մը ունին ընելու։ ամեն տարի իրենց պաշտօնական թերթին միջոցաւ ազգին համար տալ Մուրատեան և Ռափայէլեան վարժարաններու գրամաց գործածութեան եղանակի մասին, տեղեկութիւն տալ մասնաւորապէս ձրիարար ընդունուած աշակերտներու մասին։

Սակայն կարելի է որ Միւրատեանը առարկան թէ, իրաւ է որ Մուրատեանի վարժարանի մէջ եթէ աշակերտը սակաւթիւն են, սակայն Միւրատեանը զանազան կողմեր վարժարաններ ունին ուրիշ մէջ բաղմամբ ձրի աշակերտներ կան, միթէ Մուրատեանի վարժարանի եկամուտը մէկ մասը այդ աշակերտներուն գործածել ներքին չէ՞. ո՞չ ապաքին բարեբարներու նպատակին ալ աղքատիկ տղայացի ձրի ուսում տանք։

Այդ առարկութիւն կրնար արդարացի ըլլալ նախ եթէ Միւրատեանի վարժարաններու ծախքը Մուրատեանի վարժարանի գրուած ըլլար երկրորդ եթէ այդ վարժարանները ունենալու կրօնական տարածման միջոցներ չըլլային։ Օրինակի համար, ի՞նչ նպատակաւ է որ Պատարարի պէս տեղ մը, ուր կաթոլիկ հայ գրեթէ չկայ, մեծ ծախքով գրաւուց կը կառուցուի։ Եթէ Միւրատեանը կաթոլիկ հայեր գտնուած տեղերը միայն դպրոց բանային, կըրնային ըսել թէ իրենց հօտին համար է, բայց ուր որ կաթոլիկ հայ չկայ, այն տեղ դպրոց բանալ միայն կրօնական ձգտում կ'ունենայ։ Մուրատեանի կտակէն ակնհայտ է թէ կրօնական տարածման գլխավոր հակառակ է։ Արդ Միւրատեանը Պատարարի պէս տեղեր երբ դպրոց բանան, եթէ իրօք Մուրատի դրամովն է, պարտաւոր են յարգել հայոց կրօնական դատանքն, ընդունելով հայապաւան աշակերտներ, ընդունին միայն դամոյն հայապաւան եկեղեցական մը վարժարանին մէջ՝ այդ աշակերտաց կրօնական դատարանութեանց համար։

Իսկ եթէ Միւրատեանը առարկան որ զուտ իրենց դրամովը կը մատակարարուին այդ դպրոցները, ուսուի և պարտաւոր չեն հայապաւանութեան ո՞ր է զիջում ընել, կը հարցնենք, ուրեմն ի՞նչ բանի կը գործածուի Մուրատեանի կտակը։

ԴԱԻԹ ԹԵՆԱՆՑ

Բ. (1)

Նոր Նախընտանի Պոլսի վերադարձաւ Թրեանց 1872 թուականի վերջերը, վերստին Պալատներու աշակցութիւնը

(1) Շար. երեկ թուին և վերջ։

վայելց, բայց այս անգամ ոչ թէ իւր նկարիչ այլ իւր արուեստագէտ։ Պոլսան Յակոբ պէյ այդ միջոցին չինել տուած էր Օրթոգոյի Բարեպաշտական ընկերութեան թատրոնը և իր հովանաւորութեան ներքեւ կը գտնուէր թատերական խումբը։ Թրեանց մասաւ այդ խումբին մէջ։

Գործարարութիւնը դարձեալ կ'աղաւթը թատերական խումբին։ յաջորդ տարին վախճանեցաւ Յակոբ պէյի կինը, տարաբաղդ ամուսինը հեռացաւ Պոլսէն և զենաց մասն Բարիդ, Հարուածը մեծ և դաւ հայ թատերական խումբին։

Բայց այդ խումբի արտադրանքներն չափովը ստիպու կենք ունին։ այսպէս էր Թրեանց ալ որ 1874ին մասա Վարդգիւնի խումբին մէջ, զնայ Սարգիսի ուրիշ վերադարձաւ Պոլս և հինգ տարի անընդամտ Վարդգիւնի խումբին մէջ մնալով մասնակցեցաւ հայերէն և թրքերէն ներկայացմանց։

Մասնակցող երեք ամիս արձակուող ունէր և այդ միջոցին կ'ընթաց խումբին հետ միասին մասնակցող քաղաքները։ 1878ին Պէլեանի Օրթոգոյի խումբին հետ Էսթրէնի կ'ընթաց ուր մի տարի ներկայացումներ կուտայ։

1879 թուականին հրաւիրուեցաւ մասնակցելու Վարդգիւնի խումբին և մնաց մի տարի։

Իր տաղանդին վայելք տուաւ Պոլսա երբ Անիէտ Վէֆլիդ փաշա կուսակալ էր։ Երբ Ֆատուհեմեան խնդրագիր ներկայացուց փաշային, ներկայացումներու հրաման ինքնուրու համար, փաշան ուղեց իրանալ թէ ի՞նչ խաղեր պիտի ներկայացուին։ Երբ խաղերու ցուցակը կը կարգաւ փաշան կը հարցնէ։

—Բայց ասոնց մէջ Մոլիերէն բան մը չկայ։

—Այո՛, Մոլիերէն բան մը չենք խաղար։

—Ինչպէս կարելի է անոտ առնել Մոլիերի պէս մի հեղինակ, կ'ըսէ փաշան, և կ'առնէ թէ՛ դու զնայ խումբը բեր իսկ և կ'սկսի թարգմանել Մոլիերը։

Փատուեաններ իր խումբը կազմեց և Պոլսա փոխադրեց, հոն Թրեանց մեծ ճարտարութեամբ ներկայացուց Մոլիերի բոլոր գլխաւոր հերոսները, բայց թարգմանութեն զոր Փատուեաններ ինք խաղաց։

Փատուեաններ խումբը երկու տարի շարունակ շատ յաջողութեամբ ներկայացումներ տալէ յետոյ ցրուեցաւ։

Թրեանց իր բաղդը կապեց Փատուեաններին բաղդին, և անոր խումբին հետ 1882ին Պուլիարի ուղղութեամբ յետոյ 1883ին կ'անցնէ թիֆլիս։

Այդ թուականին Պ. Չալիկան տեղական ոյժերը հաւաքած կը փորձէր ոտք կանգնեցնել հայ թատրոնը։ Թրեանց և Բուլսի Թիֆլիսի թատրոնին ընդմիջ ըլլալ Դոն Կրեկորի խաղին մէջ և այդ զինքերուն սակաւթիւն հանդիսատէսներու խնդրութեան չափ ու սահման չկար։ Շարք մը ներկայացումներու մասնակցելով Թրեանց հաստատեց որ ինք գերասանական խումբի համար մեծ անհրաժեշտ ոյժ մըն է, և այդ համոզումներն էր որ ստիպեց Թիֆլիսի ներկայ թատերական մասնախումբը հրաւիրել Թրեանցը։

Թրեանց 1883-84ի թատերական եղանակին մէջ ևս ներկայացումներ տուաւ Թիֆլիս, որ սակայն մերթ ընդ մերթ պէտք ունեցաւ իր վրձինին ապրելու համար։

1884ի գոյնան վերադարձաւ Պոլս ուր ոչ հանդիսատէսեաց ոչ դադար։ Կրկին կրկին անդամներ այցելեց Եղիպատա, Էսթրէն, Մարտիկ, Իդիլի, Աթէնք եւն։ 1890ի ձմեռն ամանակը եղաւ Արամեանի վերջին ներկայացումը, «Աէր առնանց համարան»-ն։

Նոյն թուականի վերջերը Թրեանց անցաւ Թիֆլիս իր ընտանեաց զինքը։ «Ես կամ չտաւ պահ մի, կ'ըսէ Պ. Վրոյր, գործուց աչքերը դէպ ի այն փրշոտ ճանապարհը որու հետապնդութիւնը

Եւրպայի մէջ արտադրութիւնն իր զազաբնակէտն հասած է. Ամէնէն աւելի արտադրողը Գերմանիան է, տարեկան 100,000 թնո՛ւ. յետոյ կողմն Սպանիա, Անգլիա, Իտալիա, Աւստրիա, Պոլճիկա։

Երեսուն տարեկն ի վեր արտադրութիւնը Գերմանիոյ մէջ հետեւեալ կերպով շատած է. 1861-65ին 37,200 թնո՛ւ, 1881ին 91,200 թնո՛ւ, 1889ին 104,525 թնո՛ւ եւ 1890 ին 101,781 թնո՛ւ :

ԱՂԳԱՅԻՆ ԿԵԱՆՔԸ

Գաղտնից նոր Պատրիարքական փոխանորդ Գալֆայեան Տ. Նիլէն վարդապետի պաշտօնին հարկ եղած յանձնարարական հրամանագիրը Բ Դանէն ի Պատրիարքարան զրկուած ըլլալով, Ս. Պատրիարք Հօր կողմէ յանձնարարուած է յիշեալ Պատրիարքական փոխանորդին ուղեւորել իր վիճակը :

Իսպիւստարի Ս. Խաչ Նիկիեցեայ առաքանաւորեայ Թազական Խորհուրդն երկրորդ անգամ հրաժարական մատուցած եւ նոր ընտրութեան հրահանդ խնդրած ըլլալով Ս. Պատրիարք Հայրէ հրահանգ ստանձնել Նիկիեցոյն քարուղին սահմանագրապէս նոր թաղական խորհրդի ընտրութիւն կատարել։

ՊԱՏՏՈՆԱԿԱՆ ԾԱՆՈՒՅՑՈՒՄ

Փոխարքարքան Աղգայն Պարբերաբանէն Աղգայն վարչութեան Դատաստանական Խորհուրդին որ Ս. Ծննդեան տօնին 17-րդ նիստում զարկուցած էր. անոցա 17-րդ նիստի օրէն սկսեալ պիտի շարունակէ նիստերն ի Պատրիարքարանի։

Դիւանդ պիտի լսայրի ըստ առաջնորն ժամ կէն եւ Յին պիտի ձեռնարկուի զօրձողութեանց. հետեւեալար պէտք է որ զսառ ունեցողներն ուրաթ օրիս որդեան

Մի քանի անգիւրէ տեղեկութիւն ինքեւրած ըլլալով մեղմէ հանրային չէնքերու կառուցման այլեայլ ձեւակերպութեանց մասին, պարտք լը համարինք հրատարակել Ադր. Պոտարքեարանի յատուկ հրահանգն այս մասին, հանդերձ թուրքերէն պատճենով ։

ՀՐԱՆԱՆԳ

Թուրքիոյ մէջ երբ ոչ-Մահմեաական ազգիւր եկեղեցի, զպրտց, հիւանդանոց եւ աստնց նման շէնքեր կառուցանելու փախարկն եւ այս մասին խնդր մատուցանին, հարկ է որ Ֆելք եղած լինի գեւան, որու վրայ կառուցանել կ'ուզին շէնքն ։

Եթէ գետնը Արաբիէի Տրեբիէ կողմած տեսալին ըլլայ եւ ոչ Ֆելք, հարկ լըլըլայ Օսմանեան ողջ զրամի հաշուով եւ պատշաճ քանակութեամբ տոմարողական հաստիթի գումար մը սահմանել նոցն զեւտ-...

միտութեան համեմատ՝ ուշ ուշ այցելելու
սկիսել յանդիմանել կրկին. բայց երեւի
մէկելով, յոր կը մտնէր արդէն՝ ալ առեւ-
թորէ համարեց ։

Չնանցոցերս եւայլն հազեր , վերջա-
պետցեր էի ։ Վերստին շնորհակալութիւն
մը յայտնեցի , նորա ալ քանի մը ըսն
ըպի , վերջին անգամ մ'այ ըսնեցի այդ
երկու սիրայօջ ամուլներու ձեռքը , ու ա-
ռանց սուղապլուծեալ պարտէջ նետուե-
ցայ ։

Այ կողմէս նորէն դուռ մը ճրտաց ։
Անվերջ ճրտաց ։ Պղտիկ Պետրոս առա-
քեալս առավ անցաւ լիպէշկաջ , եւ պար-
տէջի դուռը բացաւ . եւ մի արտէ շնոր-
հակալութիւն մը յայտնեցի իտէ՛՛՛՛՛՛՛՛՛՛՛՛
նա կարմրեց ու իր խոշոր ձիւնի պէս ա-
տամանքը ինձ ցուցաւ ։ Եւ զոնէն դուրս
անցայ , նա անմիջապէս յետեւէն դուռը
դռցեց ։

Եւ արդէ արդէ հեռացայ այդ կարմիր
դռնէն , ուր միշտ մի տառնձին հայա-
րճանքով ու զոգոհութեամբ կը մտնէի ,
եւ ուրիշ միշտ զուրս կը ցատկէի բան-
տէն ազատաւորի մը զգացումով ։

— Բ Ե Դ Ե Դ Ե Դ —

